Știri și Reportagii

Zile de Crăciun printre skiori

La Peşteră cu Mânzul, într'un amurg rece, în căutarea urşilor.

Pe vârfurile înzăpezite, aproape de cer...

Viraje nebune în viteză, pante repezi, brazi agăţaţi în prăpăstii şi... acordeoane vesele

Oameni cari părăsesc „lumea de jos" pentru a rătăci la „Parcul cu molifţi" şi la cabane...

In noaptea care se lăsa, acoperişul geamurile cu perdele de întuneric, cei doi camarazi de drum și italianca veselă care ne distrase până la Ploești cu acordeonul, tăceau gândind parcă fiecare, la ziua Crăciunului, pe care trebuia să o petrecem sus, acolo pe crestele înzăpezite, care se profilau în vis, înaintea noastră.

In compartiment se făcuse întuneric și nimeni nu îndrăsnea să se ridice pentru a răsuci butonul, de teamă să nu turbure atmosfera de poezie, țesută sub gene, inspirată de recele amurg de afară.

Totuși, într'un timp domnișoara Vicenția întreabă cine mai are în ruc-sac șocolată? Mă ridicai să caut dar în acelaș moment o elevă în trening deschise ușa cercetând întrebătoare, dacă nu mai este un loc. Ieșirăm pe culoar. Erau numeroși tineri cu skiurile legate, rezemate de ferestre, care mergeau poate în acelaș loc. Nimeni nu mai privea acum pe fereastră, căci noaptea trecea tot mai înaltă după geamuri și mai plină de adâncuri neguroase.

de **AL. RAICU**

Abia găsirăm compartimentul în înghesuială, întorcându-ne din cercetarea vagoanelor pentru a-l găsi pe «campion», prietenul nostru Duță, care se urcase mai târziu din Gara de nord.

In gara cufundată în întuneric, dar cu larmă și îmbrânceli (se stinsese pentru câteva minute lumina de la uzină), dibuirăm cu greu drumul la hotel. Zăpada cădea mereu și așternuse un covor de două palme, pe acoperișuri, garduri și statui. Ceaiul cald și patul moale, partida de șah, — ne cufundară, într'un somn adânc, — din care ne trezi numai zbârnâitul ceasului, a doua zi la șase de dimineață.

Spre cabane sub „soarele" de iarnă...

Urcam mereu. Cerul se limpezise și răsărise soarele rece, «distant», „politicos"... Inaintea privirilor noastre un minunat peisagiu. La stânga și la dreapta prăpastia... un abis de basm cu pomi încărcați de omăt, înclinați de pantele abrupte. Departe, peste vârfurile brazilor, se zărea în vale, stațiunea de iarnă, centrul metalurgic cu numeroase coșuri proiectate spre cer...

Inaintea noastră alte grupuri de skiori, înșirați unul după altul, la doi trei metri, toți aproape în acelaș costum: pantaloni golf, flane-[illegible] bocanci, ciorapi de pâslă, sau simple benzi împletite de lână, în jurul gâtului. Toate fețele sunt roșii, pline de veselie. Pe lângă noi, deodată, alunecă venind din sus un skior. E un om cu părul cărunt și cu gluga de catifea galbenă. Skiurile lăsa pe zăpadă două urme paralele de o perfectă simetrie.

Vicenția și „Campionul" sunt acum mult înaintea noastră, pe serpentină. Au început un duet care umple pădurea de ecouri și când tac ceilalți care n'au nimic cu grupul nostru strigă și aplaudă:

— Bravo! Bist! Mai avem puțin. Incăodată! Dar italianca a rămas. Nu mai poate ține «cadența» impusă de Duță. Noi facem haz, venind spre ea, repetând în acelaș timp în cor;

— Knok-out! Knok-out!

Ii luăm săculețul și hai! Incă o voltă.

De după brazi, apare o câmpie întinsă, străbătută de urme numeroase de ski. Ne au ajuns alții din urmă și acum în față e o pădure de lănci încrucișate, duse pe umăr. Skiurile.

La „Cabană" în marea sală, unii beau ceai, alții se odihnesc jucând table... E lume multă și fum de țigări. Chelnerii nu mai pridideșc, deși este dimineață încă. Unii coboară din pavilioanele de sus și pornesc pe imensul cearșaf al platoului, după ce și-au fixat skiurile.

Concurs pentru juniori...

Aci vom sta trei zile. Locuim în acelaș pavilion cinci inși:

Eu, «Mânzu», Vicenția, Milada, Campionul și Țugurlan, care mănâncă atât de mult, încât ne e teamă că o să terminăm proviziile încă de a doua zi, — și cum n'avem parale decât de locuit, nu știam ce ne-om face.

Când coborâm în sala de jos, a doua zi dimineața niște afișe roșii, ne vestesc că la orele zece, la „Parcul cu molifți» o să fe un «concurs pentru juniori"... cu premii.

Ieșim și noi ca să căutăm o pantă pentru scoborîș, dar „neamțul", un tânăr înalt și blond cu care-am făcut cunoștință aseară, ne invită cu el la „râpă". Intr'adevăr aci e „lume multă". O pantă de vre'o sută de metri cu pomi mărunți, unde skiorii învață să ocolească obstacolele. Câteva fete s'au așezat turcește jos, cam la mijlocul pantei, cu aparate de fotografiat pentru a prinde instantanee „de jos în sus"...

La zece jumătate suntem la concurs. E vorba de o probă pe loc plat, pe distanță de cinci sute de metri. Sunt peste o sută de concurenți gata de plecare, care mai de care mai nerăbdător să pornească.

S'a dat plecarea și cronometrorii sunt la datorie. Peste un sfert din ei au pierdut „timpurile", împiedicându-se și căzând în zăpadă. E un grup hazliu, detașat de ceilalți, care la întoarcere vin în coadă...

Aproape de cer...

După amiază e un Ceaiu dansant, așa că lumea rămâne la „Cabană", numită impropriu așa, cu toate că e o casă de turism în toată regula. Mânzul nu știe să danseze și cum eu vreau să pornesc singur «în pustietăți», băiatul cu ochi albaștri și păr cârlionțat, ține să mă urmeze. Ne îndreptăm fără călăuză, spre „Peșteră", locul cel mai înalt al muntelui, unde nu merge mai nimeni, fiindcă e departe și trebue să urci mereu vreme de două ceasuri.

Luăm cu noi „mașina de cafea", rom, unt, pâine, o pătură și pornim. Ne oprim câteodată ca să admirăm vizuinele...

— N-or fi urși pe aci? — mă întreabă mânzul...

Mergem de aproape o oră și jumătate și dăm semne de oboseală... De aci nu mai sunt pomi.

Trebue să fim atenți căci sunt numai stânci acoperite cu zăpada. E frig tare și dacă nu ne-am fi îmbrăcat gros am fi dârdâit «cumsecade» acum...

Am ajuns și la peșteră. E o tăcere de veacuri trecute... Sub bolți, numai ecoul glasurilor noastre, umezeală și la gură zăpadă spulberată. Dăm jos sacul, înfigem skiurile în zăpadă și ne pregătim să îmbucăm ceva, punând și de cafea... Intre timp, cercetăm peștera. Unde piatra e netedă, sunt sute de iscălituri...

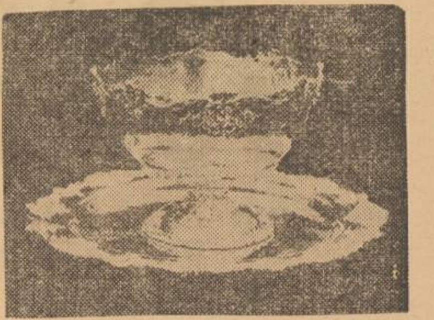
*

Vicenția îmbujorată, discută cu un inginer despre... aștri... De afară se aud sunete de viori și armonică... Se întoarce alt grup din ascensiune.

Barometrul tennisului mondial CUPA DAVIS

Tennismanii americani sunt astăzi superiori celor europeni

Nu se poate vorbi încă decât despre o superioritate ușoară și numai de moment

Consultând palmaresul Cupei Davis dela înființare, — adică din anul 1900 — și până azi, observăm că mărețul trofeu, a trecut oceanul, in America, de 13 ori, tot de atâtea ori acelaşi ocean în sens invers în Europa şi numai de 6 ori în Australia.

Față de aceste cifre, este evident, că bătălia cea mare pentru însușirea invidiatului trofeu, s'a dat între lumea nouă şi bătrânul nostru continent, Australia jucând de şase ori rolul profitorului din zicala: ,,când doi se ceartă...";

Iată dece, când m'am gândit să vorbesc despre cel mai bun tennis din lume, n'am ezitat o clipă, să socot supremaţia tennisului mondial în funcție de tranșarea rivalității dintre America şi Europa.

Aşa dar, care este mai bun?

Tennisul american, sau cel european?

Găsesc chestiunea interesantă, nu numai pentru momentul prezent şi deaceia mi-am propus să privim lupta pentru întâietate între cele două lumi, prin prisma Cupei Davis dela început.

Acest început îl marchează aşa cum am spus bună oară anul 1900.

Perioada nimănui: 1900-1920

O primă remarcă:

Intreagă această perioadă de 20 de ani, se caracterizează prin faptul că n'a avut un câştigător stabil, St. Unite, Anglia şi Australia trăgând rând pe rând şi dela una la alta de toartele Cupei Davis, pentru ca să şi-o însuşească.

O altă remarcă.

Prin tennisul european, am înţeles Franța şi Anglia, singurele reprezentante ale continentului nostru, până mai acum câţiva ani.

Ori, dela 1900 şi până la 1920 numai Anglia se răsboeşte cu America pentru câştigarea ,,Cupei". De Franța, nu se pomeneşte nimic. Cred că remarca este interesantă pentrucă, după ce timp de 20 de ani Franța n'a contat, a venit un timp în care Europa a fost mai bună decât America la tennis şi asta datorită Franţei.

Iată acum şi pe câştigătorii Cupei Davis în această perioadă a nimănui:

St. Unite (America) câştigă de trei ori în 1900, 1902 şi 1913, de toate trei ori în dauna Angliei, pe care a învins-o cu 5—0, 3—2, 3—2.

Anglia (Europa) câştigă de cinci ori în 1903, 1904, 1905, 1906 şi 1912 învingând respectiv St. Unite cu 4—1, Belgia 5—0, iarăşi St. Unite de două ori cu 5—0 şi Australia cu 3—2.

Tot de cinci ori a mai câştigat şi Australia, care în această perioadă primă, şi-a însumat aproape totalul victoriilor, dela 1920 şi până azi, nemai câştigând decât o singură dată, în 1939.

Am putut observa că faţă de cele trei victorii ale Americei, Europa a totalizat cinci.

S'ar putea deci vorbi, de o oarecare superioritate a tennisului european. Totuşi, faţă de celelalte două perioade care au urmat — una americană şi alta europeană — perioade, în care fiecare au dominat cu toată autoritatea, această superioritate, este infimă şi deci nu putem acorda întâietate Europei.

Aşa dar, dela 1900 până la 1920 tennisul american a fost egal cu cel european.

Perioada americană: 1920-1927

In 1920, o mare bucurie, dă peste America. Apare Tilden, genialul jucător, care, timp de şapte ani, n'a cunoscut cuvântul de înfrângere.

Graţie lui, Johnson, Richards şi Hunter, America cunoaşte cea mai mare glorie în tennis. Zadarnic se încăpăţinează Australia, Japonia şi Franţa, ca să-i smulgă Cupa Davis. Ea e păzită de cerberi.

Tennisul american este timp de şapte ani cel mai bun din lume.

Este epoca de glorie a tennisului mondial.

Iată performanţele St. Unite din această perioadă:

1920 St. Unite — Australia 5-0.
1921 St. Unite — Japonia 5-0.
1922 St. Unite — Australia 4-1.
1923 St. Unite — Australia 4-1.
1924 St. Unite — Australia 5-0.
1925 St. Unite — Franţa 5-0.
1926 St. Unite — Franţa 4-1.

Perioada europeană: 1927-1932

După perioada americană, a urmat între anii 1927 şi 1932 una europeană care a însemnat triumful tennisului francez asupra celui american şi asupra întregii lumi.

W. TILDEN

Intr'un timp, în care St. Unite şi Franţa, posedau cei mai mari jucători pe cari i-a avut lumea, Franţa şi, deci Europa, a fost mai bună decât America.

Iată o constatare certă, care ne măguleşte oarecum.

In adevăr, pe când America se găsea în culmea gloriei, ţinând în şah pe toţi pretendenţii la Cupa Davis, Franţa dobândeşte în anul 1927 cea mai puternică şi omogenă echipă care a existat cândva.

R. Lacoste, H. Cochet la simplu şi Borotra—Brugnion la dublu.

Cu o asemenea echipă, Franţa nu se mai teme de nimic şi America, nu mai poate face nimic.

Cupa Davis îşi mută.... reşedinţa dela New York la Paris, unde va rămâne timp de 6 ani.

Prestigiul european e salvat.

Tennisul european e mai bun decât cel american.

Intre 1927 şi 1932, Franţa a repurtat, următoarele victorii:

1927 Franţa — St. Unite 3—2
1928 Franţa — St. Unite 4—1
1929 Franţa — St. Unite 3—2
1930 Franţa — St. Unite 4—1
1931 Franţa — Anglia 3—2
1932 Franţa — St. Unite 3—2

DELA 1932 LA 1940.

După zbuciumata perioadă americană şi europeană, urmează iarăşi una de nesiguranţă.

Inverşunatele bătălii din trecut, s'au isprăvit.

Cupa Davis pierde din interes, iar tennisul, din valoare.

Tilden a trecut la profesionism, iar echipa franceză s'a risipit.

In acest scurt interval, dela 1932 până la 1940, îşi revine din nou, dar nesigur şi pentru puţin timp, mai întâi Anglia, datorită eminentului Perry.

Perry trece la profesionism şi îşi revine apoi St. Unite, care are norocul să dea peste un jucător fenomenal: Donald Budge. Dar şi Budge trece la profesionism şi cu asta s'a terminat.

Deţinătoarea Cupei Davis în momentul de faţă, este St. Unite.

H. COCHET

ASTĂZI

Am putut observa din chipul sumar, în care am analizat istoricul Cupei Davis, că până astăzi America s'a găsit pe picior de egalitate cu Europa. Au început amândouă nesigur, a urmat un timp în care tennisul american a fost mai bun decât cel european, apoi tennisul european a fost şi el mai bun decât cel american şi în fine, din nou nesiguranţă.

Dar astăzi? Unde se practică tennisul de cea mai bună calitate? In America, sau în Europa?

Răspunsul e cam dificil, din prícină că atât una, cât şi cealaltă, au tennis cam la fel de slab.

Ce jucători mai buni, are America? Frankie Parker, Mc. Neuill, Rigs şi Mako. Toţi jucători de valoare, departe însă de clasa campionilor de altădată şi care sunt buni, pentrucă nu sunt alţii mai buni.

Dar Europa?

In Europa dăm de nume noi, cu rezonanţă bizară. Aşa, e ungurul Asboth, socotit primul din Europa, jugoslavii Puncec, Palada şi Mitici, germanul Henkel, italianul Romanoni şi campionul nostru Tănăsescu.

HANS STUCK mobilizat în serviciul sportului german

Hans Stuck, renumitul automobilist german şi recordman mondial la bărci cu motor, bine cunoscut la noi din Marile premii ale Bucureştiului şi Braşovului precum şi cursa dela Feleac a fost mobilizat pentru interesele sportului german.

El are misiunea de a face propagandă pentru automobilism şi curse de bărci cu motor, în rândurile armatei germane.

Pentru aceasta, e obligat a colinda pe întregul front şi în toate regiunile germane unde se găsesc trupe ale Marelui Reich.

Astfel, în ultimul timp, a ajuns tocmai la Narwik, unde, ca şi în toate celelalte părţi, a proiectat filme cu caracter sportiv dând personal lămuririle necesare. Deasemeni, povesteşte întâmplări din viaţa sa sportivă, din cursele internaţionale la care a participat.

Asociaţia A.C.S.A îşi inaugurează patinoarul Miercuri 25 Decembrie

Comitetul asociaţiei A. C. S. A. în dorinţa de a contribui la desvoltarea sporturilor de iarnă, a luat iniţiativa amenajerii unui patinoar pe terenurile sale din Şos. Olteniţa.

Lucrările au fost terminate astfel că inaugurarea patinoarului se va face în prima zi de Crăciun, Miercuri 25 Decembrie.

POPPY DECICO a reintrat victorios, dispunând de Medina la puncte la Lyon

LYON 23. In cadrul marei reuniuni profesioniste desfăşurată în sala teatrului Comunal din Lyon, şi a făcut reintrarea şi Poppy Decico, care l-a întâlnit pe Medina în 10 reprize a 3 minute. Decico a dovedit că a rămas acelaş boxeur de clasă sguduindu-şi adversarul cu puternice stângi, în toate reprizele, numai o rezisenţă neobişnuită scăpându-i pe Medina dela k. o.

In match semi-vedetă Buttin a fost învins la puncte de Marius Buno.

80 de mari stadioane au fost puse în lucru în Franţa

PARIS 23, Directorul general al sporturilor din Franţa, d. Jean Borotra, a inspectat în zona pariziană trei mari şantiere de sport.

S'a precizat cu acest prilej, că cinci centre mari sunt în reconstrucţie în momentul de faţă şi că redresarea lor face parte dintr'un plan care cuprinde construcţia a 80 de noui stadioane dintre cari 56 în zonele periferice.

O mare reuniune de tennis la Paris

PARIS 23. — De sărbătorile Crăciunului se va organiza la Paris o interesantă reuniune profesionistă de tennis, cu care prilej îşi vor face apariţia Henry Cochet şi Martin Plaa (cari au fost şi în România. N. R.), Bousus, Férét şi alţi cunoscuţi campioni francezi.

De vorbă cu d-nii Col. Lupaşcu şi Cezar Pascu

(Continuare din pag. III-a)

mai frumos joc, căci este un tot armonios».

— **«Ce părere aveţi de întâlnirea proectată cu Italia? Poate folosi jucătorilor noştri?**

— «Negreşit! Basket-ballul italian e doctrinar vechi. Jucătorii noştri ar putea cunoaşte perfecţiunea lui.

«La noi, mişcările în basket-ball sunt uniformizate. In zeci de matchuri se repetă aceleaşi figuri.

«Când vor fi văzute altele, spiritul nostru le va adopta şi astfel nu este exclus ca în curând să ne luăm «de chică», în basket, cu italienii.

«Şi am credinţa că d. colonel Lupaşcu care este în fruntea directoratului va impune disciplină şi o desvoltare mare basket-ballului, că va duce jucătorii nu numai în Italia ci şi în alte ţări, unde vom putea învăţa multe.

«Mi-a părut rău că nu am putut lua parte la consfătuirea cu preşedinţii de grupări, dar mi-a sosit prea târziu invitaţia. Ţineam ca societatea noastră, care după 75 de ani de existenţă a ajuns să pună în primul plan secţia de basket-ball, să fie reprezentată.

«Nu voiu pierde însă viitoarea ocazie».

— **«Cum va fi orientată activitatea viitoare a secţiunei d-voastră?»**

— «Cutremurul ne-a întârziat planul. Cum va fi însă gata sala, vom trece la formarea de noui jucători şi apoi de noui echipe.

»Am înfiinţat deja una: «Gh. Moceanu», va urma «N. Velescu» şi desigur multe altele.

«Iar îndată ce reuşim să ne formăm o echipă de elită vom angaja întâlniri internaţionale.

«In privinţa sportului femenin declar dela început că sunt contra basket-ballului. Sunt însă pentru volley-ball şi, deaceia, am şi început să formăm o echipă».

Şi aici trebue să ne oprim.

Un prieten de aceiaş vârstă ni-l răpeşte pe d. Cezar Pascu, care a avut însă grije înainte să ne spună că scrima şi nataţia îi plac la fel de mult.

Am ascultat cu deosebită plăcere câteva anecdote cu generalul Zizi Cantacuzino-Grănicerul, unul din cei mai buni scrimeuri din vremurile de mult trecute şi prieten bun cu povestitorul, după care ne-am despărţit.

— gh. epuran —

Pentru ei şi pentru ele

Directoratul a decis ca shortul jucătoarelor să fie cu 2 cm. mai sus de genunchi.

Domnii din Directorat
Au schimbat până şi portul,
Iar Moş Crăciun le-a cumpărat
Metru... să măsoare shortul.

Hotărîrea cu lungirea shorturilor a fost luată de curând.

Numai fetele sunt triste,
Căci Moşul cu daruri multe
N'a ştiut de hotărîre
Şi a adus tot *shorturi... scurte.*

Viforul Dacia, auzind că directoratul ţine să încurajeze grupările, chiar în prima şedinţă a înaintat o cerere de ajutor. (Ziarele)

Moşul care-i bun şi drept
Grupării din Ştefan cel Mare,
I-aduce hârtii cu *en-tête*
Pentru cereri... de ajutoare.

In sala «Inainte» este mai frig ca afară. (Ziarele)

Sportivii în dar vor primi,
Căci Moş Crăciun, şi-a adus aminte,
Şube groase (două mii)
Să joace la... *Inainte.*

In tot sezonul volley-baliştii au avut o purtare frumoasă. Numai la Sibiu...

Jucători şi jucătoare
Vor primi un sac mai mare
De-au fost cuminţi... numai ei ştiu
Căci Moşul n'a fost la... Sibiu.

— g. e. —

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STRADA ING. ANGHEL SALIGNY, No. 2 Telefon 3 26.69.